

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *M. Petersström*
 Härad: *Bräkne* Adress: *Karlshamn.*
 Socken: *Oljehult* Berättat av: *Karl Mattsson*
 Uppteckningsår: *1936.* Född år *1865* i *Bräkne, Oljehult.*

Uppteckningen rör

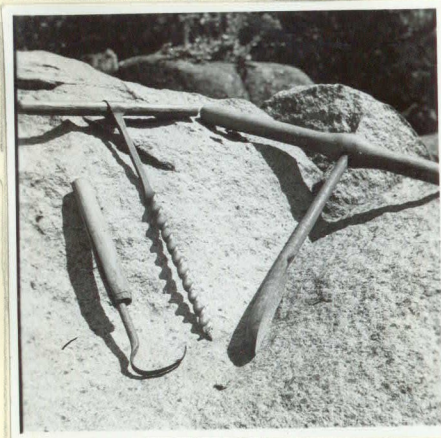
Träskomakeri s. 1-3
Villaparkskott s. 4.
Skepnad s. 4.
Skogsmanen s. 5
Bergtagen s. 5
Möte med dröym. s. 6.

Skriv endast på denna sida!

8 p. 10 m.
6 sid.

Träskommakori.

Karl Mattsson har fått yrket av sin far, och denne av sin far. Farfar gjorde 20 par träskor om dan, Karl Mattsson högst 16 par. K. M. fick 17 öre pr par, om han släppt till Fri i föda, farfadern endast 8 öre pr par. Man måste ha en träskobänk. Träst = ale, huvudsakligen. Man fick ta hem en alekubb, såga den, lägga to den i bänken och sedan grava ö nara.

Träskommakarens verktyg.

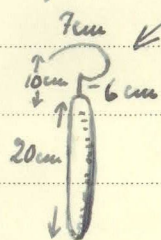
fr. v. Slätjärn, navare och röske.

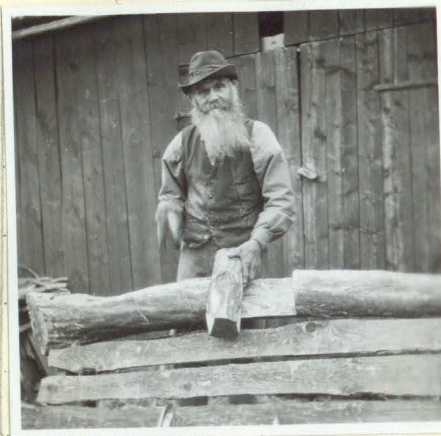
Navare = bors; L = 42 cm.

Skaff = 30 cm. l.

Röske = Träskosked; L = 38 cm.

Skaff = 54 cm. l.

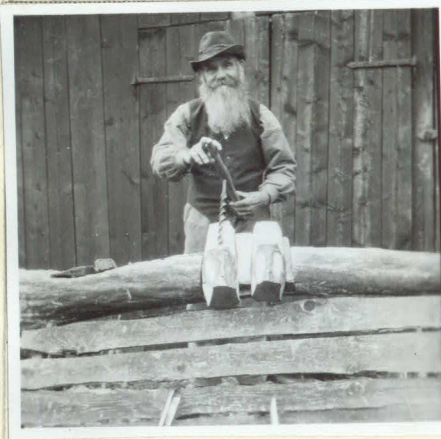

a

Träskomakaren Karl Mattsson vid
sin bänk.

Först huggu man med yx (obs! suddig)

b

c

Sedan bonar man m. narare och grans m. rösked.

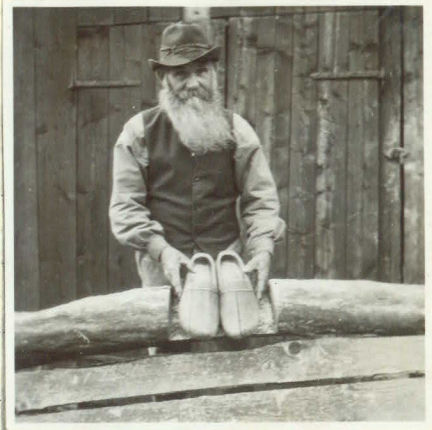
a.

Sedan ställer man in
stäljärn inuti.

b.

Sist huggas de utåpår m. yxa
och putsas m. bandkniv
Man måste hålla en krostbräda
mot bröstet, när träskor kastas utåpår.
Och sedan är de färdiga.

c.

d.

T.v. Ett par väl använda Traskor.

Båkinge
Båkinge län
Öjehult
1782/1936

5292

St. Hedenssten
Bor Karl Mattsson
född 1865

4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Villapaskott. (= Skottet.)

Håkan Karlsson Trarupen sköt villapaskott. Han skulle gå ner i mossen. Ett skott kom, när han var halvvägs och träffade korgen och slo' i den. Sedan en gång skulle han gå ner i mossen. Han ble dö där. På lite efter. Antagligen slaginfall. Ungefär 15 år sen.

Skepnad.

Tilde Karlsson sa, att skepnad gick fört. Det skulle vara Oke. Trarups Anna. Hon var i begravan. Kunde varit pojke, som Tilde lade över sig.

Blekinge
Biskups lott
Öjehult
1936

5292

Uppr. A. L. Hedenström

5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuran.

Per. Hult hufvud
från 1865 i Öjehult.

Farfar så hemme, när han var i Hålabäck och gjorde
träskor. Han var i en bytta, som kolare bodde i. Skogs-
snuran kom till han och ville fria till honom. Han
viste så hemme.

Sedan gick han om natten med stickblosset
över ännu. Mitt över ännu släcktes blyssat. Det var, som om
man doppat det i vatten. Det var hon, som var framme.

Bergtagen.

Farfar bodde i Skallerväsket i Backaryd. Far skulle
gå dit och lösa för i en träja. Han blev bergtagen
och fick sitta på ett berg ända till kvällen. Råvar
gick kring han och vakade och satte upp fassarna.

Farfar gick och lette och höjde, men far kunde ej
svara. Farfar sjungde på en psalm, och då kunde han svara.
Fick far med sig hem. Om morgonen så han på gotet och ett

djur lå jämta han. Flere nätter så vore. Farfar sa han
jämta sig, men han låg på golvet varje morgon tillräck.

Farfar var sin mors en klok och talade om det.
Far fick se inte ont av det.

Far var aldrig mörkrädd. På detta hände var han bara
barn 6-7-8 år.

Möte med dräng.

En gång mötte han (= far) en känd dräng,
som re' på en häst. Fadern, som var med, såg
ingenting